

følgelse, og at denne beskyttelse skulle gælde, lige indtil forsikringen var udbetalt.

Justitsministeriet har fundet det hensigtsmæssigt og i overensstemmelse med gældende ret på området i videst muligt omfang at sikre parallelitet til forsikringsaftalelovens regler.

I dag er der i pengeinstitutterne etableret selvpensioneringskonti, indeksordninger samt kapital- og ratepensionsordninger. Idet pengeinstitutternes pensionsprodukter i dag i al væsentlighed består af kapital- og ratepensionskonti, er det fundet hensigtsmæssigt, at forslaget alene omfatter disse pensionsformer.

For så vidt angår selvpensionerings- og indeksordninger gælder der visse særlige regler i lovgivningen, som medfører, at de foreslåede regler på de pågældende områder ikke vil kunne finde analog anvendelse.

Indeksopsparinger er således reguleret af pensionsbeskatningslovens § 15 samt lov om pristalsreguleret aldersforsikring og aldersopsparing, jf. lovbekendtgørelse nr. 581 af 27. juni 1994. Det fremgår bl.a. af sidstnævnte lov, at der ikke kan foretages kreditorfølging mod indeksopsparingen, og at interessenten ikke kan overdrage, pantsætte eller på anden måde råde over rettighederne i henhold til indekstrakten.

Ved dødsfald skal indeksopsparingen udbetales til dødsboet, jf. bekendtgørelse nr. 896 af 31. oktober 1994. Der er således ikke adgang til at indsætte begunstigede i ordningen.

Selvpensionskonti er reguleret af pensionsbeskatningslovens § 51 samt bekendtgørelse nr. 776 af 20. november 1986 om børneopsparing og selvpensionering. Det følger heraf, at kontohaveren ikke i bindingsperioden er berettiget til at overdrage kontoen til eje eller pant, og at indestændet ved død skal frigives til den, der ifølge skifteudskriften er berettiget til indestændet, dvs. dødsboet. Der er således ikke mulighed for at indsætte begunstigede i ordningen.

Justitsministeriet har lagt vægt på at finde en forholdsvis præcis afgrænsning af lovens anvendelsesområde samtidig med, at man med sikkerhed får inddraget langt den overvejende del af de i praksis forekommende pensionsordninger under denne regulering. Derfor har Justitsministeriet fundet det hensigtsmæssigt, at lovforslaget alene omfatter de kapital- og ratepensionsopsparingsordninger, som opfylder betingelserne for at nyde skattemæssig begunstiggelse efter pensionsbeskatningsloven. Der er således ikke i lovforslaget medtaget nogen definition af begreberne en kapital- og ratepensionsopsparing, idet man følger definitionerne af en kapital- og rateopsparing i pensionsbeskatningsloven. Lovforslaget

ændrer ikke pensionsbeskatningslovens regler om kapital- og ratepensionsopsparingsordninger bortset fra, hvad der følger af lovforslagets § 14, jf. nedenfor. Lovforslagets bestemmelser er parallelle til forsikringsaftaleloven. Forsikringsaftaleloven vedrører både fradragsberettigede og ikke-fradragsberettigede ordninger. Dette forhold gør, at man ikke af lovforslagets bestemmelser kan udlede, hvilke krav til de fradragsberettigede ordninger, der stilles i pensionsbeskatningsloven.

Ifølge § 11 A i lovbekendtgørelse nr. 683 af 9. august 1995 om beskatningen af pensionsordninger m.v. er en rateopsparing defineret som en opsparing i pensionsøjemed, der skal indeholde bestemmelse om, at det opsparede pensionsbeløb udbetales i rater over mindst 10 år, og at rater, der kommer til udbetaling, mens kontohaveren lever, skal udbetales til denne. Det fremgår endvidere af bestemmelsen, at opsparingen skal være påbegyndt før kontohaverens fyldte 55. år i et pengeinstitut, der af Finanstilsynet er meddelt tilladelse til at drive pengeinstitutvirksomhed her i landet, eller i et udenlandsk kreditinstitut, der efter tilladelse i et andet land inden for De Europæiske Fællesskaber udøver virksomhed her i landet gennem en filial, jf. lov om banker og sparekasser m.v. § 6 a, stk. 1-4, eller med skatteministerens godkendelse i en anden institution her i landet. Vil-kårene for ordningen, herunder indbetalingsperioden og størrelsen af det årlige indskud, skal fastsættes i en aftale mellem pengeinstituttet og kontohaveren samt dennes arbejdsgiver, såfremt arbejdsgiveren bidrager til ordningen. Adgangen til at foretage indskud til en rateopsparing i pensionsøjemed ophører med udgangen af det kalenderår, der ligger forud for det år, hvori første rateudbetaling vil finde sted. Det fremgår tillige af bestemmelsen, at der til ordningen skal være knyttet en bestemmelse om betaling i tilfælde af kontohaverens død, ligesom der ikke kan aftales senere udbetaling for sidste rate end det kalenderår, hvori kontohaveren fylder 80 år.

Ifølge § 12 i pensionsbeskatningsloven er en kapitalopsparing defineret som en opsparing i pensionsøjemed, der skal være påbegyndt før kontohaverens fyldte 60. år i et pengeinstitut, der af Finanstilsynet er meddelt tilladelse til at drive pengeinstitutvirksomhed her i landet, eller i et udenlandsk kreditinstitut, der efter tilladelse i et andet land inden for De Europæiske Fællesskaber udøver virksomhed her i landet gennem en filial, jf. lov om banker og sparekasser m.v. § 6 a, stk. 1-4, eller med skatteministerens godkendelse i en anden institution her i landet. De opsparede midler skal indsættes på indlånskonto i det pågældende pengeinstitut m.v. Det fremgår tillige af § 12, at der skal være truffet bestemmelse om